

TÌNH YÊU KHÔNG BAO GIỜ QUÁ TRỄ

Tôi có người Bác ruột - 81 tuổi - nhưng vẫn chưa lãnh bí tích Rửa Tội.

Toàn gia đình chúng tôi biết rõ Bác bị ung thư, vô phương thuốc trị liệu. Riêng tôi, tôi luôn cầu nguyện cho Bác, thầm mong Bác mau mau ý thức về cuộc sống vĩnh cửu mai sau.

Một ngày, lợi dụng hoàn cảnh thuận lợi, lúc hai Bác cháu ưu ái chuyện trò, tôi bắt đầu nói với Bác về THIÊN CHÚA, tức khắc Bác cắt lời tôi:

- Cháu xem, Bác không hề biết THIÊN CHÚA và Bác vẫn có thể sống mà chả cần gì đến THIÊN CHÚA!

Lần cuối cùng khi Bác bị đưa vào nhà thương, tôi hoàn toàn phó thác Bác cho lòng Từ Bi THIÊN CHÚA. Tôi cầu nguyện thật nhiều, lần hạt kêu xin lòng Từ Bi THIÊN CHÚA thương xót. Tuy nhiên, tôi bắt đầu nản chí, mất tin tưởng khi thấy tính tình Bác đổi hẳn: cau-có khó-chịu, chửi-bới mọi người, điều mà Bác không bao giờ làm trước đó. Một ngày, khi tôi đến thăm, Bác hẳn-học hỏi tôi:

- Cháu đến đây làm gì?

Hôm sau, nhằm Thứ Sáu Đầu Tháng, tôi đến tham dự Thánh Lễ nơi nữ đan viện Biển Đức. Lúc rước lễ, tôi bỗng xác tín phải đặt trọn niềm tin tưởng nơi lòng Từ Bi của Đức Chúa GIÊSU. Xác tín này khiến tôi an tâm và tôi biết chính THIÊN CHÚA sẽ ra tay can thiệp.

Khi cùng Bác gái trở lại nhà thương thăm Bác, chúng tôi nhận thấy Bác gắt gỏng khó chịu. Hôm ấy, tôi cẩn thận mang theo Nước Thánh, vì thấy thái độ của Bác không bình thường. Thật vậy, chỉ vài phút sau, Bác bắt đầu chửi bới, vung tay lăng mạ. Tôi ghé sát tai Bác gái và nói:

- Cháu nghĩ ma quỷ đang có mặt tại đây và đang quấy phá, vậy cháu sẽ rảy Nước Thánh!

Nói xong tôi làm liền. Và lạ lùng thay, sau khi tôi rảy Nước Thánh trên Bác, Bác bỗng buông tay xuống và dịu hẳn lại, như người trở về từ nơi nào khác.

Tôi tiến lại gần và hỏi: - Bác có bằng lòng để cháu đọc Kinh Kính Mừng bên cạnh Bác và đọc với Bác không?

Bác đáp nhanh: - Có chứ!

Tôi hiểu ngay THIÊN CHÚA đã can thiệp và Đức Mẹ MARIA đã mở đường. Bác chậm rãi lặp lại từng lời Kinh tôi đọc. Tôi mừng rỡ tiến tới:

- Bác này, Bác có tin nơi THIÊN CHÚA không?   - Có chứ!
- Bác có ước ao lên Trời với Chúa không?   - Có chứ! Nhưng mà Bác chưa được rửa tội!
- Thưa rất tiếc là đúng thế! Vậy Bác có muốn lãnh bí tích rửa tội không?
- Có chứ! Bác mạnh dạn trả lời.

Chúng tôi cùng đọc chung 3 Kinh Tin, Cậy, Mến và một vài lời nguyện tắt.

Tôi vui mừng xin Nữ Tu phụ trách nơi nhà thương mời ngay Linh Mục đến. THIÊN CHÚA Quan Phòng định liệu cho một Linh Mục trẻ, vừa thụ phong được vài tháng. Sau khi chuẩn bị kỹ lưỡng và cùng nhau cầu nguyện chung, vị tân Linh Mục ban phép Rửa Tội cho Bác. Bác nhận lãnh bí tích trong niềm vui khôn tả. Rồi vị Linh Mục nói với Bác về bí tích Thêm Sức, về hoạt động của Đức Chúa Thánh Thần nơi đời sống của tín hữu mới được rửa tội.

Trước sự ngạc nhiên của mọi người hiện diện, Bác lặp lại cách rõ ràng từng lời Kinh của chúng tôi, nhất là Kinh Tin Kính, là Kinh khó nhớ đối với người mới nghe lần đầu tiên. Từ đó chúng tôi thường nghe Bác nói:

- Tôi thật hạnh phúc!

Chiều hôm đó Bác nói với Nữ Tu phụ trách nhà thương:

- Chị làm ơn chép cho tôi Kinh Kính Mừng, như thế tôi có thể đọc một mình!

Rồi Bác nói thêm:

- Chị thấy đó, không bao giờ quá trễ để làm việc lành. Cho phép tôi hôn Chị!

Đó là lời Bác khuyến khích Nữ Tu và bày tỏ lòng ghi ơn đối với Chị.

2 ngày sau khi lãnh bí tích Rửa Tội và gia nhập Giáo Hội Công Giáo duy nhất thánh thiện và tông truyền, Bác êm ái trút hơi thở cuối cùng, trên môi điểm nụ cười và khuôn mặt biểu lộ niềm an bình khó tả.

Chứng từ của Chị Simone, Nữ Tu Pháp.

... "Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Thầy, Thầy sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang ách của Thầy và hãy học với Thầy, vì Thầy có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách Thầy êm ái và gánh Thầy nhẹ nhàng" (Matthêu 11,28-29).

("Messenger de la Miséricorde Divine", Mars/1995, trang 17-19)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt